

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 2012 r.

kończąca postępowanie antysubsydyjne dotyczące przywozu bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i kończąca rejestrację takiego przywozu wprowadzoną rozporządzeniem (UE) nr 771/2012

(2012/825/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 14 i 15,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

- (1) W dniu 25 listopada 2011 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie postępowania antysubsydyjnego („postępowanie AS” lub „postępowanie”) dotyczącego przywozu do Unii bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) W tym samym dniu Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Unii bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych i wszczęła odrębne dochodzenie („postępowanie AD”).
- (3) Postępowanie AS wszczęto w wyniku skargi złożonej w dniu 12 października 2011 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Odnowialnego Etanolu (ePURE) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji bioetanolu. Skarga zawierała dowody prima facie wskazujące na subsydiowanie wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, co uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (4) Przed wszczęciem postępowania AS i zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła władze USA o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi zawierającej zarzut, że subsydiowany przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych wyrządzał istotną szkodę przemysłowi unijnemu. Władze USA zostały zaproszone do udziału w konsultacjach w celu wyjaśnienia sytuacji w związku

z informacjami zawartymi w skardze i osiągnięcia wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Władze USA przyjęły zaproszenie, po czym konsultacje odbyły się w dniu 17 listopada 2011 r. W trakcie konsultacji nie udało się wypracować wspólnego rozwiązania.

1.2. STRONY ZAINTERESOWANE POSTĘPOWANIEM

- (5) Dokument informacyjny zawierający istotne fakty i ustalenia, na podstawie których podjęto decyzję o niewprowadzeniu tymczasowych środków wyrównawczych („dokument informacyjny”) został ujawniony zainteresowanym stronom w sierpniu 2012 r. Kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia pisemne przedstawiające ich opinie w sprawie tych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się. Komisja kontynuowała poszukiwanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i uwzględnione w stosownych przypadkach.
 - (6) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których planowano zalecić zakończenie zarówno dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego przywozu bioetanolu pochodzącego z USA, jak i rejestracji tego przywozu⁽⁴⁾. Oprócz tego stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ostatecznym ujawnieniem tych informacji.
- Kontrola wrywkowa eksporterów/producentów w USA*
- (7) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę eksporterów/producentów w USA w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wrywkową zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
 - (8) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy potrzebna jest kontrola wrywkowa, a w razie stwierdzenia takiej konieczności, aby umożliwić jej dobór próby eksporterów/producentów w USA, zwrócono się do nich o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od daty wszczęcia dochodzenia oraz dostarczenie, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji o ich działalności związanej z bioetanolom w okresie od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”).
 - (9) Przy doborze reprezentatywnej próby skonsultowano się również z właściwymi organami w USA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. C 345 z 25.11.2011, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. C 345 z 25.11.2011, s. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 229 z 24.8.2012, s. 20.

- (10) Zgłosiło się ponad 60 przedsiębiorstw, które dostarczyły wymagane informacje w terminie 15 dni.
- (11) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu bioetanolu do Unii, którą można było zbadać w dostępnym czasie. Dobrana na tej podstawie próba składała się z pięciu producentów bioetanolu i jednego przedsiębiorstwa handlowego.
- (12) W toku dochodzenia wykazano również, że chociaż eksporterzy wspominali o wywozie towarów do Unii w otrzymanym kwestionariuszu kontroli wyrywkowej, żaden z producentów objętych próbą nie eksportował bioetanolu bezpośrednio na rynek unijny, tylko sprzedawał go niepowiązanym przedsiębiorstwom w USA zajmującym się mieszaniem lub handlem, które później mieszały go z benzyną i odsprzedawały. W celu ustalenia wielkości ich wywozu do Unii producenci polegali głównie na danych, które otrzymywali od niepowiązanych klientów, przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem lub handlem.
- (13) W tym kontekście należy zaznaczyć, że informacje dostarczone przez władze USA wykazały, że cały bioetanol sprzedawany w Stanach Zjednoczonych i wywożony z tego kraju był objęty głównym programem subsydiowania, w szczególności jeżeli był zmieszany z benzyną. To właśnie mieszanie i sprzedaż mieszanki podlegającej opodatkowaniu doprowadziły do subsydiowania bioetanolu w USA. W omawianym przypadku stwierdzono, że z wnioskiem o główne subsydlum zidentyfikowane w USA występowały przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem i to one z niego korzystały. Do przedsiębiorstw wybranych do próby należeli głównie producenci bioetanolu, którzy tylko w mniejszym stopniu zajmowali się mieszaniem bioetanolu, natomiast subsydiowani na podstawie zawartości bioetanolu w produkowanych przez nich mieszaninach byli przede wszystkim przedsiębiorcy zajmujący się handlem/mieszaniem, którzy również wywozili swoje produkty do Unii. W rezultacie próba składająca się głównie z producentów bioetanolu, którzy nie wywozili produktu bezpośrednio do Unii i w zasadzie nie mieszały bioetanolu w mieszaninach paliw, nie była wiarygodna dla ustalenia poziomu subsydiowania w omawianym przypadku.
- 1.2.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych**
- (14) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Próba składała się z pięciu przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw wybranych spośród 19 producentów unijnych, którzy byli znani przed wszczęciem dochodzenia. Doboru próby dokonano na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji bioetanolu w okresie objętym dochodzeniem oraz na podstawie lokalizacji znanych producentów. Próba reprezentowała 48 % łącznej szacowanej produkcji unijnej w OD.
- (16) Dochodzenie wykazało jednak, że grupy włączone do próby składały się z dużej liczby przedsiębiorstw lub pojedynczych podmiotów produkujących produkt podobny. W tym przypadku oznaczałoby to objęcie dochodzeniem trzynastu przedsiębiorstw. Stąd, biorąc pod uwagę czas dostępny na dochodzenie, objęcie ich wszystkich dochodzeniem nie było możliwe. Podjęto decyzję o ponownym zbadaniu danych dostępnych w odniesieniu do wstępnie dobranej próby. W wyniku tej analizy stwierdzono, że za podstawę próby powinny posłużyć największe indywidualne podmioty zajmujące się produkcją, a nie grupy producentów, przy jednoczesnym uwzględnieniu rozmieszczenia geograficznego producentów objętych próbą.
- (17) Dlatego też w końcu dokonano wyboru ostatecznej próby składającej się z sześciu indywidualnych producentów na podstawie reprezentatywności pod względem wielkości produkcji i sprzedaży bioetanolu podczas OD oraz lokalizacji geograficznej. Producenci ci reprezentują 36 % łącznej szacowanej produkcji unijnej i 44 % łącznej produkcji zgłoszonej przez przedsiębiorstwa, które dostarczyły dane do doboru próby. Próba ta została uznana za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.
- (18) Zainteresowanym stronom umożliwiono zgłaszanie uwag w sprawie stosowności doboru próby.
- (19) Niektóre strony twierdziły, że próba jest w mniejszym stopniu reprezentatywna niż próba wybrana pierwotnie, obejmująca grupy przedsiębiorstw. Ich zdaniem obiektywną analizę sytuacji przemysłu unijnego można przeprowadzić jedynie poprzez włączenie do próby wszystkich przedsiębiorstw będących częścią grup przedsiębiorstw. W szczególności stawiały one zarzut, że koszty i przychody mogły zostać przydzielone pewnym przedsiębiorstwom należącym do grupy, w których nie przeprowadza się wizyt i które w związku z tym mogą nie zostać uwzględnione w analizie szkody.
- (20) W tej kwestii należy zauważyć, że Komisja należycie uwzględniła i zbadała dane dostarczone przez wszystkie przedsiębiorstwa nieobjęte próbą, a w szczególności przedsiębiorstwa należące do grup przedsiębiorstw, aby mieć pewność, że wszelkie koszty i przychody związane z produkcją i sprzedażą wybranych przedsiębiorstw zostały w pełni i prawidłowo odzwierciedlone w analizie szkody. Ponadto sześć przedsiębiorstw ostatecznie wybranych producentów reprezentowało 36 % łącznej szacowanej produkcji unijnej; uznano je za reprezentatywne w rozumieniu art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (21) Niektóre strony kwestionowały włączenie do próby producentów unijnych, którzy byli w fazie rozruchu. Strony te twierdziły również, że jedno przedsiębiorstwo o istotnej niewykorzystanej mocy produkcyjnej w 2011 r., znajdujące się w państwie członkowskim, które nie wdrożyło dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, nie powinno zostać włączone do próby. Strony te dodały, że w przypadku, gdyby te przedsiębiorstwa zostały ostatecznie włączone do próby, Komisja powinna skorygować dotyczące ich dane w celu uwzględnienia tych nadzwyczajnych okoliczności.
- (22) Uważa się, że fakt, że przedsiębiorstwa niedawno rozpoczęły lub wznowiły działalność, nie stanowi przeszkody do włączenia ich do próby. Włączenie tych

przedsiębiorstw do próby nie narusza kryteriów doboru próby w rozumieniu art. 27 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do korekty danych tych przedsiębiorstw strony nie przedstawiły żadnych specyficznych kwestii ani uzasadnionych dowodów na poparcie swojego twierdzenia, ani też informacji, na jakiej podstawie należałoby tę korektę przeprowadzić. Ponadto dochodzenie nie ujawniło żadnych kosztów, takich jak np. przyspieszona amortyzacja, które powinny zostać dostosowane, aby poprawić wszelkie zniekształcenia związane z rozpoczęciem działalności. Stąd też powyższe twierdzenie zostaje odrzucone.

- (23) Niektóre strony kwestionowały również wyłączenie z próby jednego przedsiębiorstwa, które zostało wstępnie wybrane i było zlokalizowane w państwie członkowskim o wysokim zużyciu i produkcji bioetanolu. Twierdziły one, że przedsiębiorstwo to miało szczególnie dobre wyniki i utrzymywały, że to właśnie było przyczyną wyłączenia go z próby. Twierdziły dalej, że dobór próby był ukierunkowany na wykrycie szkody. Zdaniem tych stron Komisja powinna była wysłać do wszystkich producentów tzw. minikwestionariusze w celu zebrania istotnych danych, aby dokonać doboru próby. Należy zauważyć, że omawiane przedsiębiorstwo poinformowało Komisję, że nie może już zostać włączone do próby. W odniesieniu do wysyłania minikwestionariuszy należy zauważyć, że przed dokonaniem doboru próby Komisja zwróciła się o przedstawienie informacji do wszystkich znanych zainteresowanych producentów unijnych w celu zebrania istotnych danych, aby móc dokonać doboru próby. W związku z tym powyższe twierdzenia zostały odrzucone.
- (24) Wreszcie twierdzono, że próba powinna obejmować przedsiębiorstwa produkujące bioetanol z buraka cukrowego, ponieważ produkcja z tego surowca może być bardziej opłacalna niż np. z pszenicy. Chociaż argumentu tego nie uzasadniono, dostępne informacje wykazują, że bioetanol produkowany z buraka cukrowego stanowi jedynie małą część ogólnej produkcji unijnej, ok. 12 % w 2011 r., oraz, że dwa z przedsiębiorstw włączonych do próby częściowo wykorzystują burak cukrowy jako surowiec do produkcji bioetanolu. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

1.2.2. Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (25) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów uczestniczących w postępowaniu w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano możliwość zastosowania kontroli wyrywkowej odnośnie do importerów zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (26) W terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania tylko trzech importerów przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby. Ze względu na ograniczoną liczbę współpracujących importerów nie uznano kontroli wyrywkowej za konieczną.

1.2.3. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacja

- (27) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron. Kwestionariusze wysłano zatem

do władz USA, objętych próbą eksporterów/producentów w USA, objętych próbą unijnych producentów, trzech współpracujących niepowiązanych importerów w Unii i wszystkich znanych użytkowników objętych dochodzeniem.

- (28) Odpowiedzi otrzymano od władz USA, objętych próbą eksporterów/producentów w USA, objętych próbą unijnych producentów, dwóch niepowiązanych importerów i czterech użytkowników.
- (29) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje przedłożone przez zainteresowane strony i uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania, ustalenia wynikającej z niego szkody i oceny interesu Unii.
- (30) Wizyty weryfikacyjne odbyły się w siedzibach następujących władz USA:

Władze federalne USA

- Departament Rolnictwa
- Departament Handlu
- Departament Energii
- Departament Skarbu
- Administracja Handlu Międzynarodowego
- Biuro Przedstawiciela Handlowego Stanów Zjednoczonych

- (31) Wizyty weryfikacyjne odbyły się również na terenie następujących przedsiębiorstw:

Eksporterzy/producenti w USA

- CHS Inc, Inver Grove Heights, Minnesota
- Marquis Energy LLC, Hennepin, Illinois
- Patriot Renewable Fuels LLC, Annawan, Illinois
- Plymouth Energy Company LLC, Merrill, Iowa
- POET LLC, Sioux Falls, Dakota Południowa
- Valero Renewable Fuels Company LLC, San Antonio, Teksas

Producenti w Unii

- Abengoa Energy Netherlands B.V., Rotterdam, Niderlandy
- BioWanze, S.A., Wanze, Belgia
- Crop Energies Bioethanol GmbH, Mannheim, Niemcy
- Ensus, Yarm, Zjednoczone Królestwo
- Lantmännen Energi / Agroetanol, Norrköping, Szwecja
- Tereos BENP, Lillebonne, Francja

Niepowiązani importerzy w Unii

- Shell Trading Rotterdam B.V., Rotterdam, Niderlandy
- Greenergy Fuels Limited, Londyn, Zjednoczone Królestwo

Użytkownicy w Unii

— Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V., Rotterdam, Niderlandy

1.3. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

- (32) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i szkody objęło okres od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od stycznia 2008 r. do końca OD („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (33) Produkt objęty postępowaniem to bioetanol, nazywany czasem „paliwem etanolem”, tj. alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych, denaturowany lub nie, z wyjątkiem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, a także alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych, zawarty w mieszankach benzyny z zawartością alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v), pochodzący z USA, obecnie objęty kodami CN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 11, ex 2710 12 15, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 oraz ex 3824 90 97.

- (34) Bioetanol może być produkowany z różnych surowców rolnych, takich jak trzcina cukrowa, burak cukrowy, ziemniaki, maniok i kukurydza. W USA dokonuje się rozróżnienia na podstawie różnych surowców, zgodnie z poniższym opisem:

a) konwencjonalne biopaliwo (produkowane głównie z kukurydzy i powszechnie nazywane etanolem kukurydzianym), które zdefiniowano jako odnawialne paliwo otrzymywane ze skrobi kukurydzianej, produkowane w zakładach, których budowę rozpoczęto po dacie uchwalenia (19 grudnia 2007 r.) i które w przyszłości muszą doprowadzić do redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20 % w stosunku do referencyjnej emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia benzyny i diesla.

b) zaawansowane biopaliwo, które zdefiniowano jako odnawialne paliwo inne niż etanol otrzymywany ze skrobi kukurydzianej i które otrzymuje się z odnawialnej biomasy, charakteryzujące się emisją gazów cieplarnianych w cyklu życia biopaliwa o co najmniej 50 % niższą niż referencyjna emisja gazów cieplarnianych, zgodnie z ustaleniami administratora ustawy o polityce energetycznej (Energy Policy Act, EPA). Termin ten obejmuje „biopaliwa celulozowe” takie jak bioetanol i „diesel z biomasy”. Program dla zaawansowanych biopaliw obejmuje program dla biopaliw celulozowych, diesla z biomasy i niezróżnicowanych zaawansowanych biopaliw.

- (35) Biopaliwo celulozowe⁽¹⁾ definiowane jest bardziej szczegółowo jako odnawialne paliwo otrzymane z dowolnej celulozy, hemicelulozy lub ligniny otrzymywanej z odnawialnej biomasy, charakteryzujące się emisją gazów cieplarnianych w cyklu życia biopaliwa, ustaloną przez administratora EPA, o co najmniej 60 % niższą niż referencyjna emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia. Do biopaliw celulozowych zalicza się bioetanol. Prowadzone są badania i projekty pilotażowe w dużym stopniu wspierane przez rząd federalny USA, mające na celu produkcję zaawansowanych biopaliw, zwłaszcza bioetanolu celulozowego produkowanego w szczególności z odpadów rolnych i leśnych. Według urzędników USA i publicznie dostępnych danych⁽²⁾ produkcja tego typu biodiesla osiągnie około 4 mld litrów w 2014 r. i ponad 50 mld litrów do 2021 r. Produkcja bioetanolu celulozowego podczas OD była znikoma.

- (36) W trakcie okresu objętego dochodzeniem aż do chwili obecnej kukurydza była głównym surowcem wykorzystywanym w USA, natomiast głównym surowcem wykorzystywanym w Unii jest pszenica.

- (37) Dochodzenie wykazało, że bioetanol jest zasadniczo sprzedawany w czystej postaci przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniami/przedsiębiorstwom handlowym, które mieszają⁽³⁾ go z benzyną w szczególności w celu uzyskania wysokoprocentowych mieszanek, które są eksportowane lub sprzedawane na rynku krajowym w celu dalszego mieszania i zużycia. Mieszanie nie jest bardzo złożonym procesem i może być prowadzone w drodze mieszania produktów w specjalnych zbiornikach z dodaniem pożądanej procentowej ilości bioetanolu i benzyny.

- (38) Aby zidentyfikować różne rodzaje bioetanolu, mieszanin lub mieszanek bioetanolu wykorzystywanych na świecie, mieszanki paliwowe zawierające etanol są oznaczane liczbą „E” opisującą procentową zawartość paliwa etanolowego w objętości mieszanki. Na przykład E85 zawiera 85 % bezwodnego etanolu i 15 % benzyny. Niskoprocentowe mieszanki etanolu, od E5 do E25, są znane także jako gazohol, chociaż w międzynarodowej terminologii zastosowanie terminu gazohol odnosi się najczęściej do mieszanki E10. Mieszanek E10 lub o niższej liczbie E do roku 2011 używano w ponad dwudziestu krajach na całym świecie, na czele z USA, gdzie prawie całość detalicznej benzyny sprzedanej w 2010 r. była zmieszana z 10 % etanolu.

- (39) Dochodzenie wykazało, że wszystkie rodzaje bioetanolu uznaje się za biopaliwa na podstawie obecnego programu National Renewable Fuel Standard (RFS1) ustanowionego na mocy ustawy Energy Policy Act z 2005 r., którą zmieniono ustawą Clean Air Act w wyniku ustanowienia pierwszej krajowej normy paliw odnawialnych. Kongres Stanów Zjednoczonych nałożył na Agencję Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych (EPA) obowiązek

⁽¹⁾ Zob. US Internal Revenue Code (IRC) – sekcja 40 lit. b) pkt 4 ppkt. E.

⁽²⁾ Zob. www.ethanol.org – norma RFS (Renewable fuels standard) na podstawie ustawy Energy Independence and Security z 2007 r.

⁽³⁾ Dochodzenie wykazało, że aby skorzystać z ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek alkoholu, zgodnie z definicją w sekcji 40 lit. b) pkt 3 IRC w USA wystarczyło zmieszać czysty bioetanol jedynie z 0,1 % benzyny.

koordynacji działań wspólnie z Departamentem Energii Stanów Zjednoczonych, Departamentem Rolnictwa Stanów Zjednoczonych i zainteresowanymi stronami w celu opracowania oraz wdrożenia tego programu.

- (40) W wyniku polityki prowadzonej w USA przez szereg lat, mającej na celu promowanie bioetanolu, od 2005 r. USA są największym światowym producentem bioetanolu, a ich udział w światowej produkcji wynosi 57,5 %. W 2009 r. EPA ogłosiła, że w ramach standardu paliw odnawialnych (Renewable Fuel Standard) na większość rafinatorów, importerów i podmiotów wytwarzających mieszanki benzyny bez stosowania oksygenatów zostanie nałożony wymóg zastąpienia około 10% benzyny paliwami odnawialnymi, takimi jak etanol. Wymóg ten miał na celu zapewnienie produkcji przynajmniej 11 mld galonów amerykańskich odnawialnych paliw w 2009 r., w szczególności w celu dotrzymania wartości docelowych ustanowionych przez ustawę o niezależności i bezpieczeństwie energetycznym (Energy Independence and Security Act) z 2007 r., a także w celu wywozu na inne rynki.
- (41) W oparciu o oficjalne źródła, dane rynkowe i publicznie dostępne informacje⁽¹⁾ wszystkie rodzaje bioetanolu i bioetanolu w mieszankach, mianowicie mieszanki bioetanolu z benzyną mineralną, produkowane i sprzedawane w USA oraz wywożone, są uznawane za paliwa bioetanolowe i wchodzi w zakres pakietu prawodawczego dotyczącego efektywności energetycznej oraz energii odnawialnej i paliw alternatywnych w USA.
- (42) Stwierdzono, że wszystkie rodzaje bioetanolu i bioetanolu w mieszankach, objęte niniejszym dochodzeniem, pomimo możliwych różnic pod względem surowca wykorzystanego do produkcji lub różnic w procesie produkcji, mają takie same lub bardzo podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są wykorzystywane do takich samych celów. Ewentualne różnice dotyczące produktu objętego postępowaniem nie mają wpływu na jego podstawową definicję, właściwości lub postrzeganie tego produktu przez różne podmioty.
- (43) Niektóre strony twierdziły, że definicja produktu objętego postępowaniem nie była jasna, w szczególności dlatego, że nie pozwalała odróżnić bioetanolu przeznaczonego do zastosowań jako paliwo od bioetanolu przeznaczonego do innych celów. Strony te twierdziły więc, że dochodzenie powinno obejmować etanol przeznaczony do wszystkich zastosowań i pochodzący ze wszystkich źródeł, włącznie z etanolem syntetycznym konkurującym z bioetanolem w wykorzystaniu do celów przemysłowych.
- (44) Inna strona twierdziła coś przeciwnego, a mianowicie, że dochodzenie powinno obejmować jedynie bioetanol

przeznaczony do zastosowań jako paliwo, a więc bioetanol przeznaczony do celów przemysłowych powinien zostać wykluczony.

- (45) W tym kontekście zauważa się, że produkt objęty postępowaniem należy definiować przede wszystkim na podstawie jego podstawowych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych, a nie na podstawie sposobów jego wykorzystania i zastosowań. Produkt posiadający różne zastosowania może rzeczywiście mieć takie same lub podobne podstawowe właściwości bez względu na jego późniejsze wykorzystanie i w pewnych okolicznościach może być konieczne pogłębienie analizy definicji produktu i zakresu produktu w świetle specyficzności sektora przemysłu i rynku.
- (46) W omawianym przypadku było jasne, że w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nie zamierzano uwzględniać etanolu syntetycznego w definicji produktu. Etanol syntetyczny ma inne właściwości niż bioetanol i nie odpowiada wyższemu kryterium związanym z definicją produktu objętego postępowaniem. Żaden producent koncentrujący się na wytwarzaniu tego produktu nie uczestniczył w niniejszym dochodzeniu. Dlatego etanolu syntetycznego nie można uwzględnić w definicji produktu objętego postępowaniem i nie jest on objęty zakresem dochodzenia.
- (47) Podczas badania operatorów w USA i w Unii nie wysunięto żadnych pytań dotyczących możliwych problemów z odróżnieniem bioetanolu przeznaczonego do zastosowań jako paliwo od bioetanolu przeznaczonego do innych celów, a zatem nie można było zbadać w tym zakresie żadnych materiałów dowodowych. W dochodzeniu potwierdzono, że subsydiowanie w USA jest przewidziane dla bioetanolu stosowanego jako paliwo, mianowicie bioetanolu zawartego w mieszaninie paliwa, więc badanie producentów unijnych koncentrowało się na bioetanolu przeznaczonym do zastosowań jako paliwo, a nie do innych celów.

2.2. PRODUKT PODOBNY

- (48) Ustalono, że bioetanol produkowany przez przemysł unijny i sprzedawany na rynku unijnym ma podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak bioetanol wywożony z USA do Unii.
- (49) Jak opisano w motywie (34) powyżej bioetanol można produkować z różnych surowców. Z dochodzenia nie wynika jednak, że rodzaj wykorzystanego surowca prowadzi do różnic w produkcie końcowym. Ustalono, że produkt objęty postępowaniem produkowany w USA i wywożony do Unii jest zamienny z produktem wytwarzanym i sprzedawanym na terenie Unii przez unijnych producentów. Poza tym nie występują znaczące różnice w zastosowaniu i postrzeganiu produktu przez operatorów i użytkowników na rynku.
- (50) W związku z tym stwierdza się, że bioetanol produkowany i sprzedawany na terenie Unii oraz produkt objęty postępowaniem należy traktować jako podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Na przykład: a) informacje publikowane w sieci przez American Coalition for Ethanol (ACE), b) ustawa Energy Policy Act (EPA) z 2005 r., w szczególności P.L. nr 110-58, c) ustawa Energy Independence and Security Act z 2007 r. (P.L. nr 110-140, H.R. nr 6), którą zmieniono i podwyższono normę Renewable Fuels Standard (RFS), stawiając wymóg wykorzystania 9 mld galonów paliw odnawialnych w 2008 r. i 13,9 mld w 2011 r., d) broszury informacyjne wydawane przez Departament Energii Stanów Zjednoczonych w ramach działań Clean cities actions itd.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. WPROWADZENIE

- (51) Na podstawie informacji zawartych w skardze oraz odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszach Komisji dochodzeniem objęto poniższe programy federalne, które wiązały się z domniemanym przyznawaniem subsydiów:

Programy federalne

- a) ulgi podatkowe dotyczące mieszanek paliwowych – ulgi od podatku akcyzowego/dochodowego
 - b) ulga w zakresie podatku dochodowego dla małych producentów
 - c) ulga w zakresie podatku dochodowego dla producentów bioetanolu celulozowego
 - d) program bioenergetyczny Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych
 - e) program bioenergetyczny dla biopaliw zaawansowanych (Bioenergy Program for Advanced Biofuels) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych
 - f) program pomocy dla biorafinerii (Biorefinery Assistance Program) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych
 - g) program pomocy w zakresie upraw biomasy (Biomass Crop Assistance Program) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych
 - h) program „Rural Energy for America” Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych
 - i) dotacje Departamentu Energii na projekty biorafinerii (Biorefinery Project Grants)
- (52) Na podstawie informacji zawartych w skardze oraz odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszach Komisji dochodzeniem objęto również następujące programy stanowe, które wiązały się z domniemanym przyznawaniem subsydiów:

Programy stanowe

- a) program zachęt w zakresie bioetanolu w stanie Illinois
 - (i) Illinois Biofuels Production Facility Grants
 - (ii) E85 Infrastructure Grants
- b) stan Iowa
 - (i) program „Alternate Energy Revolving Loan” w stanie Iowa
 - (ii) Biofuels Infrastructure Grants
- c) Program zachęt w zakresie bioetanolu w stanie Minnesota
 - (i) Minnesota Cellulosic Ethanol Investment Tax Credit
 - (ii) E85 Fueling Infrastructure Grants

d) ulga podatkowa dotycząca produkcji etanolu w stanie Nebraska

e) program zachęt w zakresie produkcji etanolu w stanie Południowa Dakota

3.2. PROGRAMY FEDERALNE

3.2.1. **Ulgi podatkowe dotyczące mieszanek paliwowych – ulgi od podatku akcyzowego/dochodowego**a) *Podstawa prawna*

- (53) Podstawą prawną dla ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek paliwowych („ulga podatkowa dotycząca mieszanek”) na bioetanol jest tytuł 26 U.S.C. Internal Revenue Code – sekcja 6426 i 6427.

b) *Kwalifikowalność*

- (54) Aby kwalifikować się do ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek w trakcie OD, podmioty musiały wytwarzać mieszanekę bioetanolu i opodatkowanego paliwa (benzyny, oleju napędowego lub nafty), która następnie byłaby wykorzystywana jako paliwo lub sprzedawana w celu wykorzystania jako paliwo. Dla takich podmiotów (przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem) ulga wynosiła 0,45 USD za galon bioetanolu zmieszanego w opodatkowanym paliwie.
- (55) Producenci bioetanolu mogą wnioskować o tę zachętę jedynie wówczas, gdy sami zajmują się mieszaniem. Producent musi dokonać połączenia niez mieszanego bioetanolu np. z benzyną. Przedsiębiorstwa, które nie wytwarzają niez mieszanego bioetanolu, lecz raczej nabywają go i mieszają, są również uprawnione do skorzystania z ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek. Pod względem kwalifikowania się do tej zachęty nie ma różnicy między mieszanym bioetanolem przeznaczonym na sprzedaż krajową i eksportową.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (56) W związku z powyższym to działalność związana z mieszaniem jest podstawą kwalifikowalności do ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek. Kwota subsydiów przyznanych za zmieszane paliwo zależy od proporcji zawartego w nim bioetanolu. Wymienione subsydlum może być przedmiotem wniosku o ulgę dotyczącą podatku akcyzowego lub dochodowego bądź o bezpośrednią płatność gotówkową.
- (57) Podczas OD większość wniosków o ulgę podatkową dotyczącą mieszanek (w ponad 90 %) stanowiły wnioski o ulgi podatkowe związane z akcyzą, składane przez przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem na schemacie C formularza 720, kwartalnej federalnej deklaracji podatku akcyzowego (Quarterly Federal Excise Tax Return). Ulgę przyznawano w zależności od zobowiązania z tytułu podatku paliwowego, a wnioskowały o nią na tym formularzu dowolne podmioty obciążone podatkiem od paliwa, np. w sytuacji, w której mieszanie bioetanolu i benzyny następowało w terminalu składowania przed opodatkowaniem benzyny.
- (58) Przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniem mogło także złożyć wniosek o kredyt podatkowy podlegający refundacji lub bezpośrednią płatność zamiast ulgi podatkowej

związanej z akcyzą, lecz jedynie w kwocie, o którą ulga podatkowa związana z akcyzą przekraczała całkowite zobowiązanie z tytułu podatku akcyzowego, tj. kwotę, o którą największe dopuszczalne subsydlum w odniesieniu do mieszanki przekraczało ulgę dopuszczoną w formularzu 720. Należy zauważyć, że ulga podatkowa związana z akcyzą mogła przewyższać kwotę zobowiązania z tytułu podatku akcyzowego, gdy np. benzynę użytą do wytworzenia mieszanki opodatkowano przed jej uzyskaniem przez przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniami. W takich wypadkach wniosek można było składać na formularzu 8849, wniosek o zwrot podatku akcyzowego (Claim for Refund of Excise Taxes).

- (59) Ulga podatkowa dotycząca mieszanek nie była kumulacyjna, tj. pozostawała taka sama bez względu na to, czy przedmiotem wniosku o subsydlum była ulga podatkowa związana z akcyzą, ulga dotycząca podatków dochodowych, bezpośrednia zapłata dla podatnika lub jakakolwiek kombinacja powyższych. Wnioski o zapłatę składano albo na formularzu 8849, schemacie C formularza 720 albo, w przypadku kredytu podatkowego podlegającego refundacji, na formularzu 4136, ulga dotycząca podatku federalnego płaconego od paliwa (Credit for Federal Tax Paid on Fuel), załączonym do deklaracji podatkowej wnioskodawcy. Należy jednak zaznaczyć, że całkowita kwota subsydlum nie mogła przekroczyć 0,45 USD za galon bioetanolu.
- (60) Dostępny dla przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami bioetanolu w trakcie OD był także kredyt podatkowy niepodlegający refundacji. Ten kredyt podatkowy niepodlegający refundacji, odnoszący się do ilości paliwa dostępnego dla przedsiębiorstwa zajmującego się mieszaniami, zmniejszono o kwotę ulgi podatkowej związanej z akcyzą, o którą wnioskowano w odniesieniu do tej samej ilości paliwa. Inaczej mówiąc, przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniami nie mogło wnioskować jednocześnie o ulgę podatkową związaną z akcyzą i kredyt podatkowy niepodlegający refundacji w odniesieniu do tej samej ilości bioetanolu zmieszanego z benzyną. Podczas składania wniosku o kredyt podatkowy niepodlegający refundacji producent musiał złożyć oświadczenie, że nie przyjął ulgi podatkowej związanej z akcyzą w odniesieniu do tej samej ilości bioetanolu.
- (61) O ulgę podatkową dotyczącą mieszanek można wnioskować tylko raz w odniesieniu do tej samej ilości bioetanolu użytego do wytworzenia mieszanki, tj. albo przez producenta, który sam dokonuje mieszania lub przez nabywcę, który prowadzi działalność związaną z mieszaniami. W obu przypadkach przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniami jest uprawnione do skorzystania z ulgi podatkowej w wysokości 0,45 USD za galon w odniesieniu do ilości galonów bioetanolu wykorzystanych do produkcji mieszanki.
- (62) Dochodzenie wykazało, że w większości przypadków składającymi wniosek o subsydlum (wnioskodawcami) były przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami/przedsiębiorstwa handlowe, obciążone zobowiązaniami z tytułu podatku akcyzowego, takie jak przedsiębiorstwa petrochemiczne. Mieszenie faktycznie zależy od szeregu czynników, takich jak dostępna pojemność zbiornika, a także lokalizacja geograficzna dostępnego bioetanolu i benzyny. W większości przypadków producenci bioetanolu nie składali wniosku o ulgę podatkową dotyczącą mieszanek.

W rzeczywistości jest jasne, że mieszanie w większości przypadków odbywało się w terminalach lub rozlewniach. W związku z tym wydaje się, że wnioskodawcami w większości przypadków były podmioty obciążone zobowiązaniami z tytułu podatku akcyzowego.

- (63) Rynek niez mieszanego bioetanolu jako produktu końcowego przeznaczenia nie był duży i dlatego z gospodarczego punktu widzenia miało sens mieszanie wyprodukowanego bioetanolu i wytwarzanie mieszanek, co stało się podstawą ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek. Należy zauważyć, że ulga podatkowa dotycząca mieszanek (ulgę podatkową związaną z akcyzą/podatkem dochodowym) w odniesieniu do bioetanolu istniała od 1980 r., tj. od ponad 30 lat, i wygasła z końcem grudnia 2011 r. (po OD).
- (64) W dochodzeniu ustalono, że dwa przedsiębiorstwa objęte próbą złożyły wnioski o ulgę podatkową dotyczącą mieszanek w trakcie OD. W przypadku obu przedsiębiorstw uzyskane subsydlum były jednak nieznaczące.
- (65) Pomimo tego, z porównania całkowitej produkcji bioetanolu w USA w trakcie OD z całkowitą ilością bioetanolu, na który przyznano ulgę podatkową dotyczącą mieszanek, jasno wynika, że całość bioetanolu wyprodukowanego w USA w trakcie OD była objęta subsydlum udzielanym w ramach tego programu. Potwierdzono to także w statystykach przedstawionych przez właściwe władze amerykańskie.
- (66) Na tej podstawie ustalenia dokonane w trakcie dochodzenia wyraźnie pokazały, że podczas OD cały bioetanol subsydiowano za pośrednictwem ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek.
- d) *Wnioski*
- (67) Dochodzenie wykazało, że podczas OD całość bioetanolu wyprodukowanego w USA była objęta korzyścią w postaci ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek. Te ulgę podatkową dotyczącą mieszanek należy uznać za zachętę podatkową bez względu na to, czy udziela się jej jako rekompensaty z tytułu zobowiązań podatkowych, czy w postaci płatności gotówkowej.
- (68) Program uznaje się za subsydiowanie w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje on wkład finansowy rządu USA w formie bezpośrednich dotacji (płatności gotówkowe) i utraconych dochodów, które byłyby w przeciwnym przypadku należne (wyrównania podatkowe). Subsidiowanie przynosi korzyść otrzymującym je przedsiębiorstwom.
- (69) Program jest ograniczony do przedsiębiorstw, które prowadzą działalność w sektorze bioetanolu, tj. zajmują się mieszaniami bioetanolu, a zatem ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.
- e) *Obliczenie kwoty subsydlum*
- (70) Ulga podatkowa dotycząca mieszanek bioetanolu została udzielona w odniesieniu do ilości bioetanolu użytych w mieszance, tj. 0,45 USD za galon domieszanego bioetanolu w paliwie podlegającym opodatkowaniu.

(71) Uznaje się, że kwota subsydium wynosi 0,45 USD za galon w skali całego kraju, ponieważ całkowita produkcja amerykańskiego bioetanolu, uwzględniając wywóz bioetanolu do Unii, była ostatecznie objęta korzyścią w postaci ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek bioetanolu. W związku z tym nie jest konieczne rozróżnienie podmiotów gospodarczych, zwłaszcza że subsydium jest rzadko udzielane producentom bioetanolu, a głównie korzystają z niego przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami bioetanolu, np. z benzyną.

3.2.2. Ulga w zakresie podatku dochodowego dla drobnych producentów

a) Podstawa prawna

(72) Podstawę prawną dla ulgi w zakresie podatku dochodowego dla drobnych producentów stanowi tytuł 26, sekcja 40 U.S.C Internal Revenue Code.

b) Kwalifikowalność

(73) Omawiany program jest dostępny jedynie dla drobnych producentów bioetanolu. Drobny producenta definiuje się jako każdy podmiot, którego zdolność produkcyjna nie przekracza 60 mln galonów bioetanolu rocznie. Podczas OD drobny producent mógł wystąpić z wnioskiem o przyznanie ogólnego kredytu podatkowego niepodlegającego refundacji w wysokości 0,10 USD za każdy galon wyprodukowanego bioetanolu. Podmiot zajmujący się mieszaniami lub przedsiębiorca handlowy, który kupuje bioetanol, ale go nie produkuje, nie kwalifikują się do uzyskania kredytu. Ponadto, aby produkcja kwalifikowała się do uzyskania kredytu, nie może przekraczać 15 mln galonów w żadnym roku podatkowym, a produkowany bioetanol musi zostać wykorzystany jako paliwo, sprzedany do użytku jako paliwo lub wykorzystany jako mieszanka bioetanolu i paliwa podlegającego opodatkowaniu, która jest następnie wykorzystywana jako paliwo lub sprzedawana do wykorzystania jako paliwo.

c) Zastosowanie w praktyce

(74) Wnioski o przyznanie drobnemu producentowi ulgi w zakresie podatku dochodowego przedstawia się corocznie jako część deklaracji podatkowej składanej przez wnioskodawcę. Ulga za każdy galon wytworzonego przez wnioskodawcę bioetanolu podczas danego roku podatkowego, w maksymalnej ilości wynoszącej 15 mln galonów, jest wyrównywana w odniesieniu do zobowiązania wnioskodawcy z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wnioskodawcy jest niższe od kwoty wnioskowanej ulgi, nadwyżka może zostać przeniesiona na kolejne lata podatkowe.

(75) Ze względu na kryteria kwalifikowalności jedynie dwa przedsiębiorstwa włączone do próby skorzystały z tego programu w trakcie OD.

d) Wniosek

(76) Omawiany program uznaje się za subsydiowanie w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje on wkład finansowy rządu USA w formie utraconych dochodów,

które byłyby w przeciwnym przypadku należne. Subsydium przynosi korzyść otrzymującym je przedsiębiorstwom.

(77) Program jest ograniczony do przedsiębiorstw, które wytwarzają bioetanol, a zatem ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

(78) Ze statystyk przedstawionych przez władze USA wynika, że ogólnie rzecz biorąc wśród drobnych producentów wykorzystanie ulgi w zakresie podatku dochodowego było bardzo niewielkie, w przeciwieństwie do wniosków o przyznanie ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek. Porównanie całkowitej kwoty wnioskowanej w ramach tej inicjatywy w stosunku do całkowitej produkcji bioetanolu wykazało nieznaczny ogólny poziom subsydiowania w trakcie OD.

3.2.3. Ulga w zakresie podatku dochodowego dla producentów bioetanolu celulozowego

a) Podstawa prawna

(79) Podstawę prawną dla ulgi w zakresie podatku dochodowego dla producentów bioetanolu celulozowego stanowi tytuł 26, sekcja 40 U.S.C. Internal Revenue Code.

b) Kwalifikowalność

(80) Omawiany program jest dostępny jedynie dla producentów bioetanolu celulozowego.

c) Zastosowanie w praktyce

(81) Wnioski o przyznanie ulgi w zakresie podatku dochodowego przedstawia się corocznie jako część zeznania podatkowego składanego przez wnioskodawcę.

(82) Przed dniem 1 stycznia 2012 r. dostępna ulga wynosiła 0,46 USD za galon wyprodukowanego bioetanolu celulozowego. Z dniem 1 stycznia 2012 r. ulgę zwiększono do poziomu 1,01 USD za galon.

d) Wniosek

(83) Omawiany program uznaje się za subsydiowanie w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje on wkład finansowy rządu USA w formie utraconych dochodów, które byłyby w przeciwnym przypadku należne. Subsydium przynosi korzyść otrzymującym je przedsiębiorstwom.

(84) Program jest ograniczony do przedsiębiorstw, które wytwarzają bioetanol, a zatem ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

(85) Producenci bioetanolu celulozowego nie złożyli żadnych wniosków o przyznanie ulgi podatkowej w zakresie podatku dochodowego w trakcie OD, co zbiega się z brakiem handlowej produkcji bioetanolu celulozowego aż do zakończenia OD. W tych okolicznościach nie obliczono żadnej kwoty subsydium.

3.2.4. Program bioenergetyczny Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych

a) Podstawa prawna

- (86) Program bioenergetyczny Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych („USDA”) był pierwotnie zatwierdzony i finansowany przez stowarzyszenie kredytów rolniczych (Commodity Credit Corporation – „CCC”) USDA w ramach ich ogólnych uprawnień zgodnie z sekcją 5 CCC Charter Act.
- (87) Program ten funkcjonował od dnia 1 grudnia 2000 r. do czerwca 2006 r. Był on zarządzany przez agencję ds. gospodarstw rolnych (Farm Service Agency – FSA) w ramach USDA.

b) Kwalifikowalność

- (88) W trakcie obowiązywania programu wszyscy komercyjni producenci bioenergii kwalifikowali się do uczestnictwa. Musieli oni przedstawić dowód produkcji oraz dowód zakupu i wykorzystania towarów rolnych związanych z tą produkcją. W szczególności producenci bioetanolu byli zobowiązani do produkcji i komercyjnej sprzedaży bioetanolu.
- (89) Aby zakwalifikować się do uczestnictwa, producent musiał spełnić pewne wymagania w zakresie prowadzenia ewidencji oraz udzielania wymaganych informacji, a także umożliwiania CCC weryfikacji takich informacji. Właściwe przepisy szczegółowo określały procedury zgłaszania się do programu, a także procedury składania wniosków o płatności oraz procedury dotyczące sprawozdawczości, których musieli przestrzegać wnioskodawcy, aby kwalifikować się do uzyskania płatności.

c) Zastosowanie w praktyce

- (90) W każdym roku podatkowym producenci bioetanolu mogli zgłosić się do tego programu, składając odpowiednie formularze. Po zgłoszeniu producenci bioetanolu przedkładali co kwartał wnioski o wypłatę. Musieli oni przedłożyć dokumentację dotyczącą zakupów netto kwalifikujących się towarów oraz produkcji netto bioetanolu w odpowiednich okresach.
- (91) Program gwarantował producentom bioetanolu płatności na podstawie ich podstawowej produkcji bioetanolu w połączeniu z powiększoną produkcją bioetanolu w odpowiednim okresie poprzedniego roku podatkowego. W przypadku roku podatkowego 2006 przedsiębiorstwa otrzymały zachęty wyłącznie za powiększoną produkcję bioetanolu.
- (92) Zważywszy, że program zakończył się w czerwcu 2006 r., żadne z przedsiębiorstw włączonych do próby nie otrzymało zachęt w ramach tego programu w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (93) Wydaje się, że doszło do nieporozumienia co do ponownego wprowadzenia programu w roku podatkowym 2009 (październik 2008 r. – wrzesień 2009 r.). W trakcie dochodzenia potwierdzono jednak, że nie miało to miejsca. Opisany powyżej program wygasł w 2006 r.

d) Wniosek

- (94) Ustalono, że program zakończył się w czerwcu 2006 r. i że nie przyznano żadnych subsydiów w trakcie OD.

3.2.5. Program bioenergetyczny dotyczący biopaliw zaawansowanych (Bioenergy Program for Advanced Biofuels) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych

- (95) Program bioenergetyczny dotyczący biopaliw zaawansowanych (nazywany zwykle „programem płatności na rzecz biopaliw zaawansowanych” – Advanced Biofuel Payment Program) przewiduje płatności na podstawie wielkości produkcji na rzecz kwalifikujących się producentów biopaliw zaawansowanych. Według władz USA „biopaliwa zaawansowane” zdefiniowano specjalnie, aby wykluczyć paliwa produkowane z kukurydzy, która jest głównym surowcem wykorzystywanym w produkcji bioetanolu w USA.

a) Podstawa prawna

- (96) Podstawę prawną dla programu bioenergetycznego dotyczącego biopaliw zaawansowanych stanowi tytuł IX, sekcja 9005 ustawy Farm Security and Rural Investment Act z 2002 r. (ustawa Farm Bill z 2002 r.) zmieniony tytułem IX, sekcja 9001 ustawy Food, Conservation, and Energy Act z 2008 r.

b) Kwalifikowalność

- (97) Wnioskodawca musi być „producentem biopaliw zaawansowanych”. Termin „producent biopaliw zaawansowanych” zdefiniowano w następujący sposób: „osoba fizyczna, korporacja, spółka, fundacja, stowarzyszenie, organizacja pracy, przedsiębiorstwo, spółka osobowa, towarzystwo, spółka akcyjna, grupa organizacji lub jednostka typu non-profit, które produkują i sprzedają biopaliwa zaawansowane. Podmiot, który zajmuje się mieszaniami lub innym rodzajem łączenia biopaliw zaawansowanych, mającym na celu uzyskanie mieszanki biopaliw, nie uznaje się za producenta biopaliw zaawansowanych w ramach omawianego programu.
- (98) Biopaliwo zaawansowane zdefiniowano w sekcji 9001 ustawy Food, Conservation, and Energy Act z 2008 r. jako „paliwo produkowane z odnawialnej biomasy innej niż skrobia z ziaren kukurydzy”. Zgodnie z tą ustawą do biopaliw zaawansowanych zalicza się w szczególności:
- biopaliwa produkowane z celulozy, hemicelulozy lub ligniny;
 - biopaliwa produkowane z cukru i skrobi (inne niż etanol produkowany ze skrobi z ziaren kukurydzy);
 - biopaliwa produkowane z materiałów odpadowych, w tym z resztek poźniwnych, innych wegetatywnych materiałów odpadowych, odpadów zwierzęcych, odpadów żywnościowych oraz odpadów z terenów zielonych;
 - paliwo będące ekwiwalentem oleju napędowego, produkowane z odnawialnej biomasy, w tym z olejów roślinnych i tłuszczów zwierzęcych;

- biogaz produkowany w procesie przetwarzania substancji organicznych z odnawialnej biomasy;
- butanol lub inne alkohole wytwarzane w procesie przetwarzania substancji organicznych z odnawialnej biomasy; oraz
- inne paliwa produkowane z biomasy celulozowej.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (99) Z omawianego programu mogą korzystać producenci bioetanolu. Aby kwalifikować się do płatności, producenci muszą prowadzić ewidencję w odniesieniu do wszystkich właściwych lat i kwartałów podatkowych. Ewidencja taka obejmuje dokumentację zakupu surowców, produkcji bioetanolu, cen i ilości sprzedanego bioetanolu. Producenci otrzymują bezpośrednie płatności od rządu.
- (100) Program przewiduje płatności na rzecz producentów bioetanolu na podstawie kombinacji ich rzeczywistej produkcji oraz powiększonej produkcji, tj. wzrostu produkcji w stosunku do roku poprzedniego. Wysokość płatności w przypadku produkcji rzeczywistej oblicza się kwartalnie w odniesieniu do ilości faktycznie wyprodukowanego biopaliwa zaawansowanego w każdym kwartale. Płatności z tytułu powiększonej produkcji przyznaje się w odniesieniu do ilości kwalifikującego się biopaliwa zaawansowanego wyprodukowanego w roku podatkowym przez kwalifikującego się producenta, która przekracza ilość biopaliwa wyprodukowanego w poprzednim roku podatkowym.
- (101) Produkt końcowy jest dokładnie taki sam bez względu na to, czy bioetanol jest produkowany z surowców wymienionych w motywie (98), czy z kukurydzy, która jest głównym surowcem wykorzystywanym w produkcji bioetanolu w USA.

d) *Wniosek*

- (102) Ustalono, że subsydia przewidziane w ramach tego programu nie przyniosły korzyści żadnemu z przedsiębiorstw włączonych do próby. Większość producentów korzystających z tego programu stanowią producenci biodiesla. W rzeczywistości tylko 15 z około 155 przedsiębiorstw w USA, które otrzymały subsydia w ramach tego programu w 2011 r., zajmowało się produkcją bioetanolu.
- (103) W przypadku przedsiębiorstw niewłączonych do próby w toku dochodzenia wykazano, że całkowita kwota subsydiów przyznana w ramach tego programu na produkcję bioetanolu była nieznaczna w porównaniu z całkowitą produkcją bioetanolu podczas OD.
- (104) W związku z tym nie było konieczne przeprowadzanie dalszej oceny, czy program ten wymaga stosowania środków wyrównawczych.

3.2.6. Program pomocy dla biorafinerii (Biorefinery Assistance Program) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych

- (105) Celem programu Biorefinery Assistance jest wspieranie rozwoju nowych i powstających technologii w zakresie biopaliw zaawansowanych.

a) *Podstawa prawna*

- (106) Podstawą prawną dla programu Biorefinery Assistance jest tytuł IX, sekcja 9003 ustawy Farm Security and

Rural Investment Act z 2002 r. (ustawy Farm Bill z 2002 r.), zmieniony tytułem IX, sekcja 9001 ustawy Food, Conservation, and Energy Act z 2008 r.

b) *Kwalifikowalność*

- (107) Programem zarządza oddział Departamentu Rolnictwa. W ramach programu oferuje się gwarancje kredytowe na rzecz kwalifikujących się wnioskodawców w celu wspierania rozwoju i budowy biorafinerii na skalę komercyjną lub modernizację istniejących obiektów pod kątem kwalifikującej się technologii. Aby dany projekt kwalifikował się do programu, należy w jego ramach stosować technologię dostosowaną do rentownej działalności na skalę komercyjną lub należy wykazać, że ma on techniczny i gospodarczy potencjał pozwalający na jego komercyjne zastosowanie w biorafinerii, która produkuje biopaliwa zaawansowane. W ramach projektu należy stosować surowce kwalifikujące się do produkcji biopaliw zaawansowanych oraz bioproduktów. Przykłady kwalifikujących się surowców obejmują między innymi odnawialną biomasę, organiczne odpady stałe, poddany obróbce osad ściekowy oraz produkty uboczne przemysłu celulozowego i papierniczego. Większość kwalifikującej się produkcji biorafinerii musi stanowić produkcja biopaliw zaawansowanych.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (108) Producenci bioetanolu mogą skorzystać z tego programu, jeżeli spełniają kryteria kwalifikowalności i pod warunkiem dostępności wystarczających funduszy rządowych. Projekt musi posiadać wartość techniczną, a pożyczkobiorca musi spełniać pewne kryteria finansowe określone we właściwym prawodawstwie. Musi też istnieć wystarczająca pewność, że kredyt, na który została udzielona gwarancja, zostanie spłacony.
- (109) Wybrany wnioskodawca miałby otrzymać gwarancję kredytową, która miałaby mu umożliwić uzyskanie niezbędnych funduszy od strony trzeciej, będącej pożyczkodawcą. Maksymalny udział agencji (rządu federalnego) w kwalifikującym się przedsięwzięciu wynosi 90 % gwarancji kredytowej, co pokrywa do 80 % kosztów kwalifikującego się projektu będącego przedmiotem finansowania. Pożyczkobiorca musi pokryć pozostałe 20 % kosztów. Ponadto maksymalna procentowa wysokość udzielanej gwarancji maleje wraz ze wzrostem kwoty kredytu.

d) *Wniosek*

- (110) W toku dochodzenia wykazano, że żadne z przedsiębiorstw nie otrzymało jeszcze płatności od rządu amerykańskiego w ramach tego programu. W trakcie OD trzy przedsiębiorstwa niewłączone do próby wystąpiły z wnioskiem o przyznanie gwarancji kredytowej na produkcję bioetanolu celulozowego, chociaż dwa z wniosków o przyznanie gwarancji kredytowych były w trakcie rozpatrywania. Żadne z tych przedsiębiorstw nie jest producentem bioetanolu wytwarzanego z kukurydzy. W toku dochodzenia wykazano także, że w ramach tego programu nie miała jeszcze miejsca żadna produkcja bioetanolu.
- (111) Ponadto wykazano również, że przyznanie gwarancji kredytowych przyszłym producentom bioetanolu celulozowego nie miało żadnego wpływu na produkcję i sprzedaż bioetanolu podczas OD.

(112) W związku z tym nie było konieczne przeprowadzanie dalszej oceny, czy program ten wymaga stosowania środków wyrównawczych w kontekście niniejszego dochodzenia.

3.2.7. Program pomocy w zakresie upraw biomasy (Biomass Crop Assistance Program) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych

(113) Celem programu Biomass Crop Assistance Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych („BCAP”) jest wspieranie produkcji surowców wykorzystywanych do produkcji zaawansowanych biopaliw nowej generacji. W ramach BCAP udzielane są korzyści na rzecz producentów kwalifikujących się upraw produktów rolniczych lub właścicieli materiałów zaliczanych do biomasy, uprawianych na kwalifikujących się gruntach. W związku z tym przewiduje się korzyści na rzecz produkcji upraw i surowców, które można wykorzystywać jako środki produkcji zaawansowanych biopaliw, ale nie produkcji biopaliw.

(114) Według władz USA w szczególności bioetanol produkowany z kukurydzy, stanowiący prawie całość produkcji i eksportu bioetanolu w USA, jest wykluczony z BCAP. W opinii władz USA, biorąc pod uwagę ukierunkowanie BCAP na biopaliwa zaawansowane oraz brak komercyjnej produkcji biopaliw zaawansowanych, program nie przyniósł żadnych korzyści komercyjnym producentom bioetanolu w Stanach Zjednoczonych podczas OD.

a) Podstawa prawna

(115) Podstawę prawną dla programu Biomass Crop Assistance Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych stanowi sekcja 9011 ustawy Food, Conservation, and Energy Act z 2008 r. (ustawy Farm Bill z 2008 r.).

b) Kwalifikowalność

(116) BCAP składa się z dwóch komponentów, z których każdy ma swoją szczególną i odmienną kwalifikowalność. Komponent pierwszy, tj. komponent dotyczący obszaru projektu przewiduje korzyści na rzecz producentów „kwalifikujących się upraw”, natomiast komponent drugi, tj. komponent dotyczący dopasowanego wsparcia zapewnia korzyści na rzecz właścicieli „kwalifikujących się surowców”. Kwalifikujące się uprawy i surowce służą jako środki produkcji biopaliw zaawansowanych, energii cieplnej, energii elektrycznej oraz bioproduktów. Według władz USA nie dokonuje się płatności na rzecz samych producentów biopaliw i bioenergii.

(117) Kwalifikujące się uprawy zdefiniowano jako każdą uprawę „odnawialnej biomasy” z wyłączeniem każdej uprawy kwalifikującej się do przyznania płatności na mocy tytułu I ustawy Farm Bill z 2008 r. Do wyłączonych upraw zalicza się między innymi kukurydzę, ziarno sorgo, owies, ryż, pszenicę, miód oraz cukier.

(118) Kwalifikujący się surowiec zdefiniowano jako każdą „biomasę odnawialną” z wyłączeniem całego ziarna z każdej uprawy wyłączonej z „kwalifikujących się upraw” wymienionych powyżej. Mimo że ziarno z wyłączonych upraw

(takich jak kukurydza) jest wyłączone z „kwalifikujących się surowców”, pozostałości z tych upraw (takie jak surowiec celulozowy) zalicza się do „kwalifikujących się surowców”.

(119) Komponent pierwszy BCAP zapewnia korzyści na rzecz producentów kwalifikujących się upraw. Aby kwalifikować się do przyznania korzyści, kwalifikujące się uprawy muszą być produkowane na obszarze geograficznym wyznaczonym jako „obszar projektu”. W ramach drugiego komponentu BCAP zapewnia się dopasowane płatności na gromadzenie, zbiory, przechowywanie oraz transport źródeł odnawialnej biomasy lub kwalifikujących się surowców.

c) Zastosowanie w praktyce

(120) Zakłady, w których przetwarza się biomasę, w tym producenci bioetanolu, nie otrzymują rekompensaty w ramach BCAP. Płatności otrzymują ich dostawcy, produkujący kwalifikujące się uprawy lub posiadający własne kwalifikujące się surowce. Władze USA stwierdziły, że BCAP nie przyczynił się do produkcji jakiegokolwiek bioetanolu, w tym bioetanolu celulozowego, podczas OD.

(121) W przypadku płatności w ramach BCAP podczas OD trzy zakłady produkcji bioetanolu zakwalifikowano do celów badawczo-rozwojowych w zakresie transportu i przechowywania. Podczas OD wypłacono sumę 1,7 mln USD na rzecz 83 właścicieli surowców, którzy dostarczali kukurydzę do jednego wybranego zakładu. Nie przyznano żadnych płatności na rzecz innych właścicieli surowców z tytułu dostaw surowców do dwóch pozostałych zakwalifikowanych zakładów przetwarzających biomasę.

(122) Przed OD istniało 458 zakładów przetwarzających biomasę, które były uprawnione do otrzymywania dostaw kwalifikujących się surowców. Tylko dwa z tych uprawnionych zakładów produkowały bioetanol.

(123) Podczas OD ustanowiono dziewięć obszarów projektów. W tym czasie trwało zgłaszanie lub zapisywanie upraw do BCAP. W związku z tym w tym czasie żadne gromadzenie ani zbiory upraw nie miały miejsca.

d) Wniosek

(124) Jak wyjaśniono powyżej, w ramach tego programu płatności otrzymują dostawcy zajmujący się produkcją kwalifikujących się upraw lub posiadający własne kwalifikujące się surowce. Nie było dowodów wskazujących na to, by korzyści te trafiały dalej do producentów bioetanolu, a więc wypłacone kwoty nie stanowią podstawy środków wyrównawczych.

3.2.8. Program „Rural Energy for America” Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych

(125) W ramach programu „Rural Energy for America” („REAP”) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych udzielane są gwarancje pożyczek i przyznawane dotacje małym przedsiębiorstwom i producentom rolnym na obszarach wiejskich na zakup systemów energii odnawialnej i dokonanie usprawnień pod kątem

efektywności energetycznej. Przyznawane są również dotacje na przeprowadzanie studiów wykonalności w odniesieniu do systemów energii odnawialnej, przeprowadzanie audytów energetycznych, a także świadczona jest pomoc dla producentów rolnych i małych przedsiębiorstw na obszarach wiejskich w zakresie rozwoju energii odnawialnej. Według władz USA REAP zapewnia wsparcie wielu różnym producentom rolnym i małym przedsiębiorstwom w ich wysiłkach zmierzających do zmniejszenia zużycia energii; program ten nie służy wsparciu produkcji żadnego konkretnego towaru i nie jest specjalnie ukierunkowany na jakieś przedsiębiorstwo lub grupę przedsiębiorstw.

(126) REAP składa się z trzech komponentów:

- „Renewable Energy System (RES) and Energy Efficiency Improvement (EEL) Loan Guarantee and Grant Program”, w ramach którego przyznawane są gwarancje pożyczek lub dotacje producentom rolnym i małym przedsiębiorstwom na obszarach wiejskich na zakup, instalację i budowę systemów energii odnawialnej oraz dokonywanie usprawnień pod kątem poprawy efektywności energetycznej;
- „Energy Audit and Renewable Energy Development Assistance Grant Program”, w ramach którego przyznawana jest pomoc na rzecz podmiotów, które wspomagają producentów rolnych i małe przedsiębiorstwa na obszarach wiejskich, przeprowadzając audyty energetyczne i dostarczając informacje na temat pomocy w zakresie rozwoju energii odnawialnej;
- „Feasibility Studies Grant Program” zapewnia pomoc w zakresie dotacji wnioskodawcom, którzy muszą przeprowadzić studium wykonalności, wymagane do złożenia wniosku w ramach wielu programów rządowych dotyczących energii.

(127) Za pośrednictwem tym trzem komponentom REAP jest dostępny dla następujących typów projektów: systemy energii odnawialnej, usprawnienia w zakresie efektywności energetycznej, audyty energetyczne, pomoc w rozwijaniu energii odnawialnej oraz studia wykonalności.

a) Podstawa prawna

(128) Tytuł IX, sekcja 9006 ustawy Farm Security and Rural Investment Act z 2002 r. (Farm Bill z 2002 r.), a także tytuł IX, sekcja 9007 ustawy Farm Bill z 2002 r. zmieniony tytułem IX, sekcja 9001 ustawy Food, Conservation, and Energy Act z 2008 r. (Farm Bill z 2008 r.) stanowią podstawę prawną programu „Rural Energy for America”.

b) Kwalifikowalność

(129) Kryteria kwalifikowalności różnią się w zależności od rodzaju projektu, jak zaznaczono w motywie (127), a w odniesieniu do projektów dotyczących systemów energii odnawialnej i usprawnień efektywności energetycznej (Renewable Energy Systems i Energy Efficiency Improvements) od tego, czy wniosek dotyczy dotacji czy też gwarancji pożyczki.

c) Zastosowanie w praktyce

- (130) Dochodzenie wykazało, że od czasu uchwalenia Farm Bill z 2008 r. w ramach REAP przyznano finansowanie dla ponad 5 960 projektów w okresie od 1 października 2008 r. do 30 września 2011 r. (okres objęty dochodzeniem). Według władz USA w większości przypadków finansowanie dotyczyło projektów niezwiązanych z żadnym rodzajem biopaliw. Projekty te dotyczyły między innymi energii słonecznej, wiatrowej i efektywności energetycznej.
- (131) W trakcie OD tylko dwóch producentów bioetanolu odniosło korzyść w ramach programów REAP, przy czym każdy z nich otrzymał dotację na studium wykonalności. W okresie poprzedzającym OD jedno przedsiębiorstwo otrzymało dotację na realizację projektu dotyczącego produkcji bioetanolu z odpadów z produkcji cukru i alkoholu w ramach wspierania systemów energii odnawialnej (Renewable Energy Systems).

d) Wniosek

- (132) Omawiany program stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje wkład finansowy rządu USA w formie dotacji. Subsydium przynosi korzyść otrzymującym je przedsiębiorstwom.
- (133) Należy jednak zwrócić również uwagę, że żadna z tych dotacji nie była ukierunkowana na produkcję konkretnych towarów zawierających bioetanol, co oznacza, że nie można ich uznać za podstawę środków wyrównawczych w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego.

3.2.9. Dotacje Departamentu Energii na projekty biorafinerii (Biorefinery Project Grants)

(134) Odnośne przepisy zezwalają na finansowanie projektów „Integrated Biorefinery Demonstration” w celu zademonstrowania: rynkowego zastosowania zintegrowanych biorafinerii ze szczególnym uwzględnieniem surowców lignocelulozowych; rynkowego zastosowania technologii wykorzystywania biomasy w różnych celach, w tym paliw transportowych ciekłych, wysokowartościowych chemikaliów pochodzenia biologicznego, substytutów surowców i produktów otrzymywanych z ropy naftowej oraz energii w formie energii elektrycznej lub ciepła użytkowego; a także gromadzenia i przetwarzania różnych rodzajów biomasy.

a) Podstawa prawna

(135) Podstawę prawną programu „Biorefinery Project Grants” Departamentu Energii stanowi ustawa Energy Policy Act z 2005 r., sekcje 931–932.

b) Kwalifikowalność

(136) Kwalifikowalność jest specyficzna dla ogłoszenia o możliwości finansowania dla każdego projektu, publikowanego przez właściwe organy Departamentu Energii. W odniesieniu do ogłoszeń o możliwości finansowania, mających związek z bioetanolem, beneficjenci muszą stosować biomasę celulozową i produkować biopaliwo; poszczególne kwalifikowalne rodzaje biomasy i biopaliw(a) są opisane w każdym ogłoszeniu o możliwości finansowania.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (137) Program jest zarządzany w oparciu o coroczne zaproszenia do składania konkurencyjnych ofert lub ogłoszenia o możliwości finansowania, w ramach których rozdzielane są fundusze. W składaniu konkurencyjnych ofert mogą uczestniczyć kwalifikowalni wnioskodawcy z sektora przemysłowego, środowisk akademickich i laboratoriów krajowych. Kwalifikowalni wnioskodawcy składają wnioski, które ocenia się na podstawie kryteriów określonych w ogłoszeniu o możliwości finansowania. Po przyznaniu środków właściwe organy Departamentu Energii monitorują wyniki beneficjenta pod kątem zakresu, harmonogramu i kosztów w okresie, na jaki przyznano środki. Wypłata kosztów poniesionych przed beneficjenta w trakcie realizacji projektu odbywa się na zasadzie zwrotu.
- (138) Żadne umowy o pomoc finansową w ramach tego programu nie mają na celu wspierania rozwoju technologii produkcji bioetanolu z kukurydzy. Pomoc jest ukierunkowana wyłącznie na zaawansowane biopaliwa celulozowe.
- (139) Beneficjenci muszą stosować biomasę celulozową i produkować biopaliwo; poszczególne kwalifikowalne rodzaje biomasy i biopaliw(a) są opisane w każdym ogłoszeniu o możliwości finansowania.
- (140) W trakcie OD dofinansowanie w ramach tego programu otrzymało pięć dużych projektów związanych z wytwarzaniem bioetanolu. Jedno z przedsiębiorstw włączonych do próby odniosło korzyść w ramach tego programu w trakcie OD.

d) *Wniosek*

- (141) Omawiany program stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje wkład finansowy rządu USA w formie dotacji. Subsdydlum przynosi korzyść otrzymującym je przedsiębiorstwom.
- (142) Podczas dochodzenia ustalono jednak, że w trakcie OD nie sprzedawano na rynku bioetanolu celulozowego produkowanego do celów handlowych. Ze względu na szczególne okoliczności w omawianym przypadku, tj. fakt, że program dotyczy np. biopaliw celulozowych, oraz ze względu na brak produkcji bioetanolu celulozowego do celów handlowych uznaje się, że w trakcie OD program ten nie przyniósł korzyści komercyjnym producentom bioetanolu w USA i w związku z tym nie miał wpływu na eksport bioetanolu do UE w trakcie OD.
- (143) Zauważa się również, że w odniesieniu do obrotu produktem objętym postępowaniem przez przedsiębiorstwa włączone do próby, kwota subsydiów przyznanych na podstawie tego programu była nieznaczna.

3.2.10. **Wniosek dotyczący programów federalnych***Ulgi podatkowe dotyczące mieszanek paliwowych – ulgi od podatku akcyzowego/dochodowego*

- (144) Ustalono, że w trakcie OD rząd USA udzielił ulgi w wysokości 0,45 USD za każdy galon etanolu zużyty do produkcji mieszanki benzynowo-alkoholowej. Oznacza to, że przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami bioetanolu korzystały z obniżonej stawki podatkowej w momencie sprzedaży lub otrzymały bezpośrednią płatność, co zrekompensowało ich normalne zobowiązanie do zapłaty części akcyzy na paliwo benzynowe. W mniejszym stopniu korzystano z ulgi podatkowej na mieszanki paliwowe w celu zrekompensovania zobowiązań z tytułu podatku dochodowego. Jest to wkład finansowy w formie niepobranych przez rząd dochodów podatkowych, co przynosi beneficjentom korzyść w formie zmniejszonego obowiązku podatkowego. Program ogranicza się do przedsiębiorstw, które prowadzą działalność w przemyśle bioetanolu, tj. mieszania bioetanolu, i w związku z tym stanowi on podstawę środków wyrównawczych.
- (145) Podczas dochodzenia ustalono jednak, że główny mechanizm subsydiowania w formie ulgi podatkowej na mieszanki bioetanolu wygasł z końcem 2011 r. i nie został wprowadzony ponownie.
- (146) Po ujawnieniu istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których Komisja podjęła decyzję o kontynuowaniu dochodzenia bez wprowadzania środków tymczasowych, jedna strona argumentowała, że różne formułarze podatkowe nadal umożliwiają odbiorcom składanie wniosków o to subsydlum po 31 grudnia 2011 r.
- (147) W odpowiedzi na ten argument należy zauważyć, że z dochodzenia wynika, iż wnioski o ulgę podatkową dotyczącą mieszanek bioetanolu były przede wszystkim wnioskami o ulgę podatkową związaną z akcyzą, składanymi przez podmioty w czasie mieszania bioetanolu z benzyną celem zmniejszenia zobowiązań wnioskodawcy z tytułu akcyzy. Tylko w niewielkim stopniu wnioskodawcy korzystali z ulgi podatkowej na mieszanki paliwowe w celu zrekompensovania zobowiązań z tytułu podatku dochodowego. Oczywiście pomiędzy czasem wytworzenia mieszanki a momentem otrzymania ulgi przez wnioskodawcę upływa pewien okres. Ulgi podatkowe dotyczące mieszanek przyznane podczas OD odnoszą się też do mieszanek wytworzonych przed OD. W rezultacie, jeżeli program ten nie zostanie ponownie wprowadzony z mocą wsteczną, w chwili podejmowania decyzji o wprowadzeniu bądź niewprowadzeniu środków ostatecznych w 2012 r. wszelkie wnioski o ulgę podatkową dotyczącą mieszanek będą nieistotne. Z tego względu nie ma przesłanek do stwierdzenia, że omawiane subsydiowanie jest kontynuowane.
- (148) Ta sama strona argumentowała, że z przepisów art. 15 ust 1 akapit czwarty jasno wynika, że subsydlum nie powinno być uważane za „wycofane”, dopóki broniąca strona nie przedstawi przekonujących dowodów, iż nie można już dokonać żadnej płatności w ramach jakiegokolwiek programu subsydiowania na rzecz korzystających producentów/eksporterów produktu objętego postępowaniem. Należy jednak zaznaczyć, że ulga podatkowa

dotycząca mieszanek bioetanolu była jedynym programem subsydiowania, który stanowił ewentualną podstawę środków wyrównawczych w OD, i że program ten wygasł. Pozostałe zbadane programy, które dawały korzyści bezpośrednio przemysłowi bioetanolu, były nieistotne. Ten argument zostaje więc odrzucony.

(149) Strona ta twierdziła również, że ulga od podatku dochodowego dla producentów bioetanolu celulozowego, którą opisano powyżej w motywach od (79) do (85), była programem, który miał zastąpić program ulg podatkowych dotyczących mieszanek w drodze subsydiowania produktu objętego postępowaniem. W odpowiedzi na to twierdzenie należy zauważyć, że choć wsparcie na rzecz bioetanolu pierwszej generacji zostało w większości wycofane, to programów na rzecz biopaliw drugiej generacji przybyło. Niemniej jednak produkcja biopaliw drugiej generacji nie jest znaczna i dlatego przyznane subsydia są na tym etapie bardzo ograniczone. Należy wyjaśnić, że ulga od podatku dochodowego dla producentów bioetanolu celulozowego nie zastępuje programu w zakresie ulg podatkowych dotyczących mieszanek, ponieważ ulga ta już obowiązuje. Ponadto ulga od podatku dochodowego dla producentów bioetanolu celulozowego jest, jak sama nazwa programu wskazuje, zachętą dla producentów bioetanolu celulozowego. Ulga podatkowa dotycząca mieszanek stanowiła zachętę dla przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem. Dochodzenie wykazało, że w większości przypadków składającymi wnioski o ulgę podatkową dotyczącą mieszanek były przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem lub przedsiębiorstwa handlowe, obciążone zobowiązaniami z tytułu podatku akcyzowego, takie jak przedsiębiorstwa petrochemiczne. Innymi słowy, to nie producenci bioetanolu wnioskowali o większość ulg podatkowych dotyczących mieszanek podczas OD. Z tego względu nie da się stwierdzić, że ulga od podatku dochodowego dla producentów bioetanolu celulozowego zastępuje ulgę podatkową dotyczącą mieszanek. Dlatego argument ten zostaje odrzucony.

(150) Wreszcie, strona twierdziła, że po zakończeniu programu ulg podatkowych dotyczących mieszanek nadal możliwe jest przekazywanie korzyści, ponieważ kontynuowane jest korzystanie ze środków trwałych opłaconych z subsydiem. Strona argumentowała, że w przypadku powtarzalnych subsydiów związanych z zakupem środków trwałych, korzyści narosłe z poprzednich lat w okresie amortyzacji powinny być uwzględniane przy wyliczaniu korzyści. Po pierwsze, należy zaznaczyć, że omawiane subsydia nie wiążą się z zakupem środków trwałych. Ulga podatkowa dotycząca mieszanek jest powtarzalnym subsydiem w takim sensie, że jest okresowa i zakłada się, że wynikające z niej korzyści narastają w ciągu roku, w którym jest ona przyznawana. Ponadto, jak wspomniano powyżej, w czasie OD wnioskodawcami tylko w niewielkim stopniu byli producenci bioetanolu. Dlatego argument ten zostaje odrzucony.

Inne programy federalne

(151) Ze statystyk przedstawionych przez władze USA wynika, że ogólnie rzecz biorąc, wykorzystanie ulgi od podatku dochodowego dla drobnych producentów było bardzo niewielkie w przeciwieństwie do wniosków o przyznanie

ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek. Porównanie całkowitej kwoty wnioskowanej w ramach tej inicjatywy w stosunku do całkowitej produkcji bioetanolu wykazało nieznaczny ogólny poziom subsydiowania w trakcie OD.

(152) Producenci bioetanolu celulozowego nie złożyli żadnych wniosków o przyznanie ulgi podatkowej w zakresie podatku dochodowego w trakcie OD, co zbiega się z brakiem handlowej produkcji bioetanolu celulozowego aż do zakończenia OD.

(153) Podczas dochodzenia ustalono, że program bioenergetyczny Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych został zakończony w 2006 r. i nie wprowadzono go ponownie. W odniesieniu do programów Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych takich jak Bioenergy for Advanced Biofuels, Biorefinery Assistance Program, Biomass Crop Assistance Program, Rural Energy for America Program i Biorefinery Project Grants Departamentu Energii dochodzenie wykazało, że w stosunku do stopnia, w jakim te sześć programów przyniosło korzyści w związku z produkcją bioetanolu w trakcie OD, kwota subsydiów była nieznaczna.

3.3. PROGRAMY STANOWE

3.3.1. Wprowadzenie

(154) Dochodzenie wykazało, że trzy programy stanowe, tj. E85 Infrastructure Grants w stanie Illinois, Biofuels Infrastructure Grants w stanie Iowa i E85 Fuelling Infrastructure Grants w stanie Minnesota nie mają zastosowania do producentów bioetanolu. W ramach tych programów udzielane jest wsparcie przedsiębiorstwom zajmującym się detalicznym obrotem paliwami na potrzeby instalacji pomp paliwowych zdolnych do dostarczania paliwa o wysokiej zawartości etanolu, przy czym programy te są ograniczone do detalistów bioetanolu. W związku z tym producenci bioetanolu nie korzystają z tych programów. Należy w tym przypadku zwrócić uwagę, że żadne z przedsiębiorstw włączonych do próby nie odniosło bezpośrednich ani pośrednich korzyści w ramach tych programów.

(155) Ponadto władze USA wyjaśniły, że w stanie Minnesota nie ma inwestycyjnej ulgi podatkowej dotyczącej etanolu celulozowego, jak twierdził skarżący. Wyjaśniono, że w stanie Minnesota wprowadzono na początku 2010 r. przepisy zwane Small Business Investment Tax Credit, powszechnie określane jako Angel Investment Tax Credit. Wbrew temu, co utrzymuje skarżący, przepisy Angel Investment Tax Credit nie przyznają ulg podatkowych przedsiębiorstwom, ale raczej inwestorom inwestującym w małe przedsiębiorstwa.

3.3.2. Dotacje Biofuels Production Facility Grants w stanie Illinois

(156) Według władz USA program ten nie funkcjonował w trakcie OD, nie przydzielano na niego środków od lipca 2007 r. i program przestał funkcjonować w 2008 r., kiedy wyczerpały się fundusze. W okresie funkcjonowania programu w jego ramach udzielano dotacji na

budowę nowych zakładów zajmujących się produkcją paliw odnawialnych lub na rozbudowę istniejących zakładów.

- (157) Dwie dotacje przyznano w 2008 r., kiedy program wciąż funkcjonował, i otrzymały je dwa przedsiębiorstwa w Illinois, nieobjęte próbą. Jednak program już nie funkcjonuje i żadne z przedsiębiorstw włączonych do próby nie odniosło korzyści w ramach tego programu w trakcie OD.

3.3.3. Program Alternate Energy Revolving Loan stanu Iowa

- (158) Podstawą prawną Alternate Energy Revolving Loan Program (AERLP) jest sekcja 476.46 Kodeksu stanu Iowa z 1997 r. ze zmianami. Kodeks ten stanowi, że Iowa Energy Center ustanawia program pożyczek odnawialnych na rzecz energii odnawialnych i zarządza nim oraz tworzy fundusz pożyczek odnawialnych na rzecz alternatywnych źródeł energii w biurze skarbnika stanu, którym ma zarządzać Energy Center.
- (159) Środki pieniężne z funduszu AERLP można wykorzystywać do udzielania pożyczek na budowę zakładów produkcji energii odnawialnej lub małych elektrowni wodnych zgodnie z definicją w sekcji 476.46 Kodeksu stanu Iowa z 1997 r. ze zmianami.
- (160) Według władz Stanów Zjednoczonych żadne zakłady prowadzące produkcję bioetanolu nie otrzymały pożyczek w ramach AERLP w latach 2008, 2009, 2010 i w trakcie OD. Żadne z przedsiębiorstw włączonych do próby nie odniosło korzyści w ramach tego programu. W związku z tym zdecydowano, aby nie prowadzić dalszego dochodzenia odnośnie do tego programu w kontekście omawianego postępowania.

3.3.4. Ulga podatkowa dotycząca produkcji etanolu w stanie Nebraska

- (161) Obecna stawka podatkowa na paliwa silnikowe w stanie Nebraska wynosi 0,267 USD za galon każdego rodzaju benzyny, gazoholu, bioetanolu i gazu sprężonego sprzedawanego w tym stanie. W ramach mechanizmu zachęt do produkcji etanolu, jaki obowiązywał podczas OD, przyznaje się ulgę podatkową w wysokości 0,18 USD za galon kwalifikującym się zakładom prowadzącym produkcję etanolu i funkcjonującym w dniu 30 czerwca 2004 r. lub wcześniej.
- (162) Termin składania wniosków o udział w tym programie upłynął w dniu 16 kwietnia 2004 r. Zakwalifikowany zakład musiał znajdować się w stanie Nebraska oraz (i) zacząć produkcję po dniu 1 września 2001 r. lub (ii) nie korzystać z ulg podatkowych przed dniem 1 czerwca 1999 r. Wszystkie procesy fermentacji, destylacji i dehydracji musiały się odbywać w kwalifikującym się zakładzie.
- (163) Z tego programu nie skorzystało żadne przedsiębiorstwo objęte próbą. W każdym razie wydaje się, że kwota subsydiów była znikoma w porównaniu z całkowitą produkcją bioetanolu w USA.

3.3.5. Ethanol Production Incentive w stanie Południowa Dakota

- (164) Stan Południowa Dakota zarządza programem płatności na rzecz producentów bioetanolu, który zapewnia pomoc finansową kwalifikującym się zakładom produkującym bioetanol w wysokości 0,20 USD za galon wyprodukowanego bioetanolu do wysokości kwoty 1 mln USD rocznie na zakład.
- (165) Alkohol etylowy musi być w całości destylowany i produkowany w Południowej Dakocie, musi być czysty w 99 %, musi być destylowany z ziaren zbóż i musi być denaturowany. Płatność za produkcję etanolu jest dostępna jedynie za kwalifikujący się alkohol etylowy produkowany przez zakłady, które rozpoczęły produkcję nie później niż w dniu 31 stycznia 2006 r.
- (166) Każdy kwalifikujący się zakład może otrzymać maksymalnie kwotę 83 333 USD miesięcznie w ramach zachęt finansowych do produkcji. Jeżeli wystarczające środki finansowe nie są dostępne, aby wypłacić miesięczną płatność w wysokości 83 333 USD każdemu zakładowi produkującemu bioetanol, każdy zakład otrzymuje proporcjonalną część dostępnych środków finansowych na podstawie liczby galonów alkoholu etylowego wyprodukowanego w danym miesiącu, proporcjonalnie do wszystkich kwalifikujących się galonów alkoholu etylowego wyprodukowanych we wszystkich kwalifikujących się zakładach. Każdy kwalifikujący się zakład może otrzymać maksymalnie kwotę 1 mln USD rocznie i przez wszystkie lata uczestnictwa w programie maksymalnie kwotę 9 682 000 USD w formie płatności na rzecz produkcji. W związku z tym przedmiotowe subsydia powtarzają się i są uznane za wydatki oddzielnie dla każdego roku.
- (167) Dochodzenie wykazało, że dwa przedsiębiorstwa objęte próbą odniosły korzyści w ramach tego programu w trakcie OD. W odniesieniu do obu przedsiębiorstw kwotę subsydium obliczono na podstawie kwot płatności otrzymanych w trakcie OD. Kwota subsydium została następnie rozłożona na łączną sprzedaż bioetanolu wyprodukowanego przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem w trakcie OD jako właściwy mianownik.
- (168) Obliczenie to wykazało, że kwota subsydium dla obu przedsiębiorstw była nieznaczną.

3.3.6. Wnioski dotyczące programów stanowych

- (169) Dochodzenie wykazało, że dwa z programów stanowych USA zidentyfikowanych przez skarżącego, tj. Ethanol Production Tax Credit w stanie Nebraska oraz program Ethanol Production Incentive w Południowej Dakocie, zapewniały subsydia na rzecz produkcji bioetanolu, stanowiące wkład finansowy, który przynosi korzyści producentom w wymienionych stanach. Mimo że programy te wydają się być szczególnie w stanach, których to dotyczy, jednak kwota subsydiów jest nieznaczną w porównaniu z łączną produkcją bioetanolu w USA. W odniesieniu do subsydiów otrzymanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą stwierdzono także, że wysokość subsydiowania była niewielka.

3.4. KWOTA SUBSYDIÓW STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH W OD

- (170) W dochodzeniu wykazano, że wszystkie z badanych programów, z wyjątkiem jednego, wspomnianego w motywie (171) poniżej, były nieistotne i nie stanowiły podstawy środków wyrównawczych w OD.
- (171) Jak wspomniano powyżej w motywach od (53) do (71), dochodzenie wykazało, że rząd USA udziela ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek w wysokości 0,45 USD za każdy galon bioetanolu wykorzystany przy produkcji mieszanki alkoholowo-benzynowej, co przynosi korzyść przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniem etanolu.
- (172) Subsydium to przyznawano w przeliczeniu na jednostkę, tj. z odniesieniem do ilości wykorzystanego bioetanolu. Korzyść ta dotyczy też produktu przywożonego do Unii.
- (173) Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego wynosi 0,45 USD za galon.
- (174) Należy zauważyć, że kwota subsydiowania zależy od proporcji wagowych bioetanolu w mieszance.
- (175) Uznaje się, że kwota subsydium wynosi 0,45 USD za galon w skali ogólnokrajowej, ponieważ cały bioetanol wyprodukowany w USA, w tym wywożony do Unii, ostatecznie objęty został korzyściami wynikającymi z ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek bioetanolu. W związku z tym nie jest konieczne rozróżnienie podmiotów gospodarczych, zwłaszcza że subsydium rzadko przyznaje się producentom bioetanolu, a głównie przedsiębiorstwom handlowym/przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniem bioetanolu.
- (176) W następstwie ujawnienia istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których Komisja podjęła decyzję o kontynuowaniu dochodzenia bez wprowadzenia środków tymczasowych, kilka stron argumentowało, że w każdym razie producentom objętym próbą należy przypisać indywidualne marginesy subsydiowania, a w przypadku gdyby nie otrzymali ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek bioetanolu, należy przypisać im zerowy margines subsydiowania.
- (177) Zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego każde rozporządzenie nakładające cło określa cło dla poszczególnych dostawców lub dla danego państwa dokonującego dostaw. W tym przypadku ustalono, że w związku ze strukturą sektora bioetanolu i sposobem, w jaki przyznawano subsydia, w szczególności ulgę podatkową dotyczącą mieszanek bioetanolu, indywidualne marginesy subsydiowania nie byłyby reprezentatywne i nie odzwierciedlałyby faktycznej sytuacji na rynku bioetanolu, w szczególności jeśli chodzi o wywóz.
- (178) Z treści Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz z art. VI ust. 3 GATT wynika, że celem każdego środka jest zrównoważenie wpływu przywozu towarów subsydiowanych.
- (179) W obecnej sprawie z dowodów zgromadzonych podczas dochodzenia wynikało, że podczas OD cały wywóz bioetanolu z USA był subsydiowany maksymalną kwotą 0,45 USD za galon. Należy zauważyć, że w pewnym momencie dochodzenia stało się jasne, że żadna próba nie była reprezentatywna, w szczególności z powodu charakteru subsydiowania w omawianym przypadku. Ponadto producenci objęci próbą nie wywozili produktu objętego postępowaniem do Unii.
- (180) W rzeczywistości to działalność polegająca na mieszaniu paliw powodowała przyznanie ulgi, bez względu na to, czy przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniem jest producentem czy eksporterem. W obecnej sprawie ustalono, że to przede wszystkim eksporterzy wnioskowali o przyznanie ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek bioetanolu.
- (181) Twierdzono też, że w sytuacji gdyby objętym próbą przedsiębiorstwom przyznawano indywidualne marginesy subsydiowania, Komisja powinna przedstawić analizę przesiewową („pass-through”) sposobu, w jaki ulga podatkowa dotycząca mieszanek bioetanolu może być automatycznie przyznawana producentom i przynosić im korzyści. Wniosek o analizę przesiewową wydaje się bezpodstawny. Subsydium jest wypłacane tylko raz, a produkt nie ulega zmianie. To właśnie produkt wywożony do UE, bioetanol, jest subsydiowany. Nie ma zatem potrzeby przeprowadzania takiej analizy.

3.5. ROZWÓJ SYTUACJI PO OD

- (182) Strony podkreślały fakt, że główny program subsydiowania, tj. ulga podatkowa dotycząca mieszanek, w ramach którego podczas OD odbiorcy w USA otrzymywali subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych, wygasł pod koniec 2011 r. i nie został ponownie wprowadzony. Strony wskazywały, że zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego nie nakłada się środków, jeśli subsydium lub subsydia są wycofane lub jeśli subsydia nie przynoszą już żadnych korzyści eksporterom.
- (183) Z uwagi na zakończenie głównego programu subsydiowania, zidentyfikowanego podczas OD, oraz faktu, że nic nie wskazuje na to, by został on ponownie wprowadzony, strony te uznały, że nałożenie ostatecznych środków wyrównawczych nie byłoby uzasadnione. Twierdziły też, że w każdym razie wprowadzenie środków ostatecznych wykraczałoby poza to, co jest konieczne do wyrównania skutków subsydiowania w czasie, gdy te środki będą wprowadzone.
- (184) Dochodzenie wykazało, że ulga podatkowa dotycząca mieszanek bioetanolu, przyznawana podczas OD, została wycofana pod koniec 2011 r. Ze względu na to, że stało się to po OD, Komisja wielokrotnie kontaktowała się z władzami USA, aby uzyskać dalsze informacje dotyczące ostatecznego zakończenia głównego programu subsydiowania.
- (185) Informacje zebrane podczas dochodzenia w siedzibie władz USA oraz dalsze wyjaśnienia dostarczone przez władze USA wykazały, że pewne kwoty zostały jeszcze wypłacone odbiorcom w USA zaraz po zakończeniu OD,

a mianowicie w roku podatkowym 2012, obowiązującym w USA, czyli od dnia 1 października 2011 r. do dnia 30 września 2012 r. Choć kwoty te nadal prowadziłyby do subsydiowania powyżej poziomu *de minimis* w pierwszym kwartale roku podatkowego 2012, to kwoty wypłacone po tym okresie, a w szczególności w końcu 2012 r., byłyby nieznaczne z uwagi na zakończenie głównego programu subsydiowania w grudniu 2011 r. Dotychczas nic nie wskazuje na ponowne wprowadzenie ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek, a jej ponowne wprowadzenie w normalnych warunkach wymagałoby przyjęcia ustawy przez Kongres Stanów Zjednoczonych.

4. REJESTRACJA PRZYWOZU Z PAŃSTWA, KTÓREGO DOTYCZY POSTĘPOWANIE

- (186) Skarżący kilkakrotnie wnioskował o rejestrację przywozu bioetanolu pochodzącego z USA, mając na celu pobór ceł z mocą wsteczną. Wniosek zawierał dostateczne dowody uzasadniające rejestrację zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (187) Komisja uznała, że nawet gdyby wstępnie stwierdziła, że główny program subsydiowania istniejący w OD zakończył się, to znaczy już nie przynosiłby korzyści w okresie, w którym miałyby zostać wprowadzone środki tymczasowe, istniały dowody świadczące o tym, że Stany Zjednoczone mogłyby ponownie wprowadzić taki program subsydiowania. W związku z tym, w celu zachowania praw Unii Europejskiej w tych szczególnych okolicznościach, Komisja zdecydowała się poddać przywóz produktu objętego postępowaniem rejestracji zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, aby ostatecznie można było z mocą wsteczną pobrać cło od tego przywozu od daty jego rejestracji. W tym celu opublikowano rozporządzenie Komisji (UE) nr 771/2012 w dniu 24 sierpnia 2012 r. ⁽¹⁾

5. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA ANTYSUBSYDyjNEGO I REJESTRACJI

- (188) W dochodzeniu ustalono, że poza głównym programem subsydiowania, tj. ulgą podatkową dotyczącą mieszanek, opisaną powyżej w motywach od (53) do (71), kwota subsydiowania otrzymanego ze wszystkich pozostałych zbadanych programów subsydiowania była nieznaczna i nie stanowiła podstawy dla środków wyrównawczych podczas OD.
- (189) Jak wspomniano powyżej w motywach od (182) do (185), podczas dochodzenia ustalono, że główny program subsydiowania, ulga podatkowa na mieszanek, wygasł z końcem 2011 r. i nie został wprowadzony ponownie. Dostępne informacje wyraźnie wskazują na zaprzestanie głównego programu subsydiowania. Dotychczas nic nie wskazuje na ponowne wprowadzenie ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek, a jej ponowne wprowadzenie w normalnych warunkach wymagałoby przyjęcia ustawy przez Kongres Stanów Zjednoczonych.

- (190) Artykuł 15 rozporządzenia podstawowego stanowi, iż nie nakłada się środków, jeśli subsydiów lub subsydia są wycofane lub wykazano, że subsydia nie przynoszą już żadnych korzyści eksporterom.
- (191) Ponadto zwraca się uwagę, że zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego postępowanie zostaje niezwłocznie zakończone w przypadku ustalenia, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest *de minimis*, czyli poniżej 2% *ad valorem*.
- (192) Z uwagi na wycofanie głównego programu subsydiowania ustanowionego w OD oraz na fakt, że kwota subsydiowania otrzymana ze wszystkich pozostałych zbadanych programów subsydiowania była niższa od poziomu *de minimis* podczas OD w rozumieniu art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wprowadzenie środków ostatecznych uznaje się za nieuzasadnione.
- (193) W świetle powyższych ustaleń uważa się, że niniejsze postępowanie antysubsydjne powinno zostać zakończone.
- (194) Równoległe z zakończeniem dochodzenia powinno się też niniejszym zakończyć rejestrację przywozu.
- (195) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zakończyć postępowanie. Wyznaczono okres, w którym mogły one przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.
- (196) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdza, że postępowanie antysubsydjne dotyczące przywozu do Unii bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki powinno zostać zakończone bez wprowadzenia środków antysubsydjnych i należy również zakończyć rejestrację tego przywozu.

6. KOMITET DORADCZY

- (197) Sprzeciw wobec zakończenia niniejszego postępowania antysubsydjnego zgłoszono w Komitecie Doradczym. Z tego względu zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) 597/2009 postępowanie zostanie uznane za zakończone, jeśli w ciągu miesiąca Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, nie zdecyduje inaczej. Niniejsza decyzja zostanie wówczas opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zakończone zostaje postępowanie antysubsydjne dotyczące przywozu bioetanolu, nazywanego czasem „paliwem etanolem”, tj. alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), denaturowanego lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 229 z 24.8.2012, s. 20.

nie, z wyjątkiem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, a także alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), zawartego w mieszankach benzyny z zawartością alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v), obecnie objętego kodami CN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 11, ex 2710 12 15, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 oraz ex 3824 90 97 i pochodzącego z USA.

Artykuł 2

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu prowadzonej zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) nr 771/2012. Od zarejestrowanego w ten sposób przywozu nie pobiera się cła wyrównawczego.

Artykuł 3

Rozporządzenie (UE) nr 771/2012 niniejszym traci moc.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący